

առջի ըսածէն յայտնուի, թէ այդ տեղ յատուկ գերեզմանոց չունին: — Վերոյիշեալ Սկյուտ (Սայիտ) մեծ քաղաքին ստորագրութեան ատեն, եօթն դուռ ունի կ'ըսէ, որոց մին՝ յարեւելակողմն կոչուի Պսպալ-Արման, Հայոց Դռուն:

Եգիպտոսի բերոց և արդեանց վրայ խօսելով (Թղթ. 1), զատ յայլոց յիշէ և զըտուած « Իւղ Շողգամի, կարմիր Բողկի, Բալասանի իւղ, Ափիոն, Ապրասիս և Մեղրօղի »: Թարգմանիչն կ'ըսէ թէ Ապրամիս ارميس, յունարէնէ առնուած ἀβραμῆς, Նեղոսի ձուկ մի է ծանօթ, համեղ և կարմիր, և զարմանայ, թէ ի՞նչպէս Արուսահլ՝ բուսական նիւթոց և իւղոց կարգին յիշէ զայն: Ինձ այլ տարակոյս գայ, միթէ չ'ըլլայ ի մեր նախնեաց յիշեալ Ապրասիս՝ Բալասանն կամ Բալասանի նման իւղն, որ և Ապրասպիղ զրուած կայ:

Շատ տեղ Եգիպտոսի քաղաքաց և զաւառաց սկզբնաւորութիւնը պատմելով, Արուսահլ աւանդական ազգաբանութեամբ Քամայ որդիք և Թոռունք յիշէ, յատուկ և հասարակաց անծանօթ անուամբք, զորս՝ աւելի կամ պակաս՝ գուցէ յիշեն և ուրիշ արաբացի պատմիչք. նախ քան զանոնք յիշէ և Նոյ նահապետի չորրորդ որդի մի՝ Ապու Նախտուր անուն ابو ناطر, իմաստուն